

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobce: **Bc. J.M.N.**, narozen dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupen advokátem JUDr. Jiřím Duchoněm
sídlem Antonína Dvořáka 293, 511 01 Turnov

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2017, č. j. MPSV-2017/206278-421/1

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 9. 11. 2017, č. j. MPSV-2017/206278-421/1, **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR, Krajské pobočky v Liberci (dále jen „úřad práce“) ze dne 9. 8. 2017, č. j. JNA-1652/2017-07. Prvostupňovým rozhodnutím úřad práce vyslovil, že podle § 30 odst. 2 písm. f), odst. 3 a § 31 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, vyřazuje žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání, neboť žalobce mařil součinnost s úřadem práce, když se nedostavil ve stanoveném termínu, aniž doložil vážný důvod.
2. Žalobce s tímto závěrem nesouhlasil, uvedl, že v době, kdy se měl na úřad práce dostavit, byl zastižen silnými projevy sezónního alergického onemocnění, měl závažné potíže s dýcháním, byl stížen křečemi na hranici přechodného ochrnutí a nebyl schopen kamkoli se dostavit. Následně se za absenci omluvil, vysvětlil její důvod. Byl to pouze jeden případ, kdy se na úřad práce v určeném termínu nedostavil. Žalobce namítal, že doložil lékařské potvrzení o svém onemocnění, jeho charakteru a možných projevech. Pouze zpětně neobdržel lékařskou zprávu na daný okamžik, což odpovídá tomu, že v době kolapsu nebyl bezprostředně vyšetřen. Lékařskou zprávu, která by prokázala jeho tvrzení o konkrétním záchvatu v době stanoveného termínu návštěvy, tak nemohl získat, což ale neznamená, že v daný okamžik nebyl jeho zdravotní stav natolik nepříznivý, aby jej nebylo možno zohlednit jako vážný důvod, pro který stanovenou povinnost nesplnil. Proto důvod absence spočívající v nepříznivém zdravotním stavu nelze považovat za nedoložený. Úřad práce i žalovaný měli k dispozici listinné důkazy, ze kterých vyplývá, že inkriminované ráno nebyl jeho stav s ohledem na jeho onemocnění vyloučen nebo se nedal předpokládat. Pokud za takto doloženého stavu úřad práce i žalovaný interpretovali příslušná ustanovení tak, že nepříznivý zdravotní stav žalobce nebyl doložen a žalobce vyřadili z evidence uchazečů o zaměstnání, postupovali v rozporu se zákonem o zaměstnanosti. Žalobce se dovolával lékařských zpráv ze dne 18. 8. 2017 a 6. 9. 2017. Navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil, případně zrušil i rozhodnutí úřadu práce a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný především odkázal na obsah napadeného rozhodnutí. Dále uvedl, že zákon o zaměstnanosti neobsahuje ustanovení o odstranění tvrdosti zákona, skutková podstata maření součinnosti s úřadem práce je naplněna již prvním porušením povinnosti dostavit se na stanovený termín, aniž by splnění povinnosti bránil vážný důvod. Nelze proto přihlídnout k tvrzení žalobce, že se jednalo pouze o jediný případ, kdy se k úřadu práce nedostavil. Žalovaný setrval na tom, že žalobce neprokázal, že by mu v dostavení se ve stanoveném termínu bránil vážný důvod. Vážný důvod ve smyslu § 5 písm. c) bod 6 zákona o zaměstnanosti je nutné prokázat lékařským posudkem. Žalobce byl vyzván k doložení lékařského posudku, lékařské potvrzení nedoložil, jeho tvrzení o vážném zdravotním stavu v inkriminované ráno je spekulativní a nemůže obstát. Žalovaný nevyloučil, že obecné zdravotní problémy žalobce mohly žalobci znemožnit, aby se dostavil na úřad práce či vyhledal lékařskou pomoc, nicméně žalobce lékařskou pomoc vyhledal až osm dní po stanoveném termínu, z toho lze obtížně dovozovat, že právě dne 1. 6. 2017 byl jeho stav natolik vážný, že

neumožňoval plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání. Z žádných lékařských zpráv podle názoru žalovaného nevyplývá, že by žalobci jeho zdravotní stav bránil dostavit se na úřad práce ve stanoveném termínu. Žalovaný měl proto za to, že žaloba je nedůvodná, a soudu navrhoval, aby ji zamítnul a žalobci nepřiznal náhradu nákladů řízení.

4. Z předloženého správního spisu soud ověřil následující skutečnosti:

Žalobce byl na základě žádosti o zprostředkování zaměstnání ze dne 20. 2. 2012 zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání. Byl poučen o právech a povinnostech uchazeče o zaměstnání, což stvrdil svým podpisem.

5. Dne 1. 6. 2017 v 8:00 hod. se měl žalobce dostavit na úřad práce. Dne 5. 6. 2017 se žalobce e-mailem omluvil, uvedl, že na schůzku se nedostavil, protože je nemocen. Dne 16. 6. 2017 byl e-mailem vyzván, aby do 21. 6. 2017 doložil pracovní neschopnost. Současně mu úřad práce sdělil, že neučiní-li tak, bude zahájeno správní řízení ve věci vyřazení z evidence uchazečů a zaměstnání. E-mailová výzva dokládá, že již předtím byl žalobce k předložení lékařského potvrzení o nemoci vyzván telefonicky. Dne 22. 6. 2017 žalobce předložil výpis z téhož dne o absolvovaných vyšetřeních u MUDr. L.J., praktického lékaře pro dospělé. Z výpisu vyšetření vyplývá, že žalobce byl v červnu na vyšetření poprvé dne 9. 6. 2017, dne 1. 6. 2017 nebyl u praktického lékaře ošetřen.
6. Úřad práce zahájil se žalobcem správní řízení ve věci vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání, žalobce byl poučen o právech a povinnostech účastníka správního řízení. Z protokolu o ústním jednání ze dne 18. 7. 2017 vyplývá, že žalobce úřadu práce sdělil, že 1. 6. 2017 trpěl závažnými zdravotními komplikacemi, které mu nedovolovaly návštěvu úřadu práce ani lékaře. Žalobce uvedl, že dne 9. 6. 2017 navštívil lékaře vícekrát, byl vyšetřen u specialistů, přijela pro něj jednou rychlá záchranná služba. Sdělil, že mu praktický lékař po opakovaných žádostech nevystavil potvrzení o pracovní neschopnosti. Popisoval svoje zdravotní komplikace, které má od půlky června do půlky července. Následující den žalobce ještě svoje vyjádření doplnil. Znovu popisoval svá zranění a zdravotní komplikace v minulých letech, uváděl, že přes zdravotní komplikace součinnost úřadu práce poskytoval.
7. Rozhodnutím ze dne 9. 8. 2017 úřad práce vyřadil žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodů maření součinnosti, neboť žalobce se ve smyslu § 31 písm. c) zákona o zaměstnanosti nedostavil bez vážného důvodu ve stanoveném termínu. Toto rozhodnutí napadl žalobce odvoláním, ke kterému přiložil řadu lékařských zpráv.
8. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 9. 11. 2017 žalovaný zamítnul žalobcovo odvolání a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Ve shodě s úřadem práce žalovaný konstatoval, že se žalobce ve stanoveném termínu dne 1. 6. 2017 v 8:00 hod. nedostavil na úřad práce a pro své jednání nedoložil vážný důvod, což bylo správně posouzeno jako maření součinnosti s úřadem práce. Žalovaný dále uvedl, že

nepochybuje o nepříznivém zdravotním stavu žalobce, ovšem zákon o zaměstnanosti v § 5 písm. c) bod 6 umožňuje zohlednit jako vážný důvod zdravotní stav uchazeče o zaměstnání, pokud je takový důvod doložen lékařským posudkem, to se ale v daném případě nestalo. Žalovaný nemohl k tvrzení žalobce o tom, že mu zdravotní stav bránil uloženou povinnost plnit, přihlídnout. Samotné oznámení důvodu důvod neprokazuje. Lékařská zpráva, kterou žalobce předložil, se nevztahuje ke stanovenému termínu 1. 6. 2017. Nebylo tedy doloženo, že právě uvedeného dne se žalobce nacházel v takovém zdravotním stavu, který mu znemožnil osobní jednání na úřadu práce. Žalobce byl u lékaře poprvé až dne 9. 6. 2017, tedy více než týden po absenci na stanoveném termínu, zdravotní důvody, které mu údajně bránily dostavit se dne 1. 6. 2017, nebyly prokázány ani dalšími lékařskými zprávami.

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska námitek žalobce v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. Přitom byl soud vázán skutkovým i právním stavem, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle § 75 odst. 1 s. ř. s.
10. K projednání žaloby nařídil soud ústní jednání. Při něm žalobce i žalovaný setrvali na svých argumentech. Soud dokazování doplnil lékařskou zprávou MUDr. ■■■ ze dne 6. 9. 2017 z oboru alergologie a klinické imunity. Naopak neprovedl důkaz její dřívější zprávou ze dne 18. 8. 2017, neboť tato listina byla součástí předloženého spisového materiálu žalovaného.
11. Podstatou sporu je otázka, zda správní orgány dospěly ke správnému závěru o existenci zákonného důvodu pro vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání.
12. Z § 30 odst. 2 písm. f) ve spojení s § 31 písm. c) zákona o zaměstnanosti vyplývá, že krajská pobočka úřadu práce vyřadí uchazeče o zaměstnání z evidence uchazečů o zaměstnání, jestliže bez vážného důvodu maří součinnost s krajskou pobočkou úřadu práce. Podle § 31 písm. c) zákona o zaměstnanosti maří uchazeč o zaměstnání součinnost s krajskou pobočkou úřadu práce, jestliže se nedostaví na krajskou pobočku úřadu práce ve stanoveném termínu bez vážných důvodů ve smyslu § 5 písm. c). Dle § 5 písm. c) bod 6 zákona o zaměstnanosti vážnými důvody jsou důvody spočívající ve zdravotních důvodech, které podle lékařského posudku brání vykonávat zaměstnání nebo povinnost součinnosti s krajskou pobočkou úřadu práce při zprostředkování zaměstnání.
13. Intenzivní zdravotní potíže vyžadující nutnost ať již setrvání v nemocničním či domácím ošetření nepochybně představují překážku, která brání nemocné osobě dostavit se k naplánované schůzce na úřad práce (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2009, č. j. 4 Ads 173/2008-144, či ze dne 28. 6. 2011, č. j. 4 Ads 150/2011-164, všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz).

14. Shodně se správními orgány dospěl soud k závěru, že takovými intenzivními zdravotními problémy však žalobce dne 1. 6. 2017 dle obsahu správního a soudního spisu netrpěl. V průběhu správního řízení žalobce nepředložil lékařské potvrzení ve smyslu § 5 písm. c) bod 6 zákona o zaměstnanosti, které by potvrzovalo popisové zdravotní komplikace, jež by mu bránily plnit povinnost součinnosti s úřadem práce ve stanoveném termínu. Úřadu práce sice žalobce doložil výpis o lékařských ošetřeních u praktického lékaře MUDr. ■■■ ze dne 22. 6. 2017, podle kterého byl ošetřen dne 9. 6. 2017 a několikrát i poté. Toto lékařské potvrzení pouze prokazuje, že žalobce lékařskou pomoc vyhledal až 8 dní po stanoveném termínu, z čehož nelze dovodit, že dne 1. 6. 2017 byl jeho zdravotní stav natolik vážný, že žalobci skutečně neumožnil splnit svou povinnost dostavit se ve stanoveném termínu na úřad práce.
15. Další lékařské zprávy, které žalobce přiložil k odvolání, sice dokládají, že žalobce trpí alergickými a dechovými obtížemi, zejména v červnu (viz lékařské zpráva MUDr. ■■■ ze dne 18. 8. 2017), a ke konci června přivolal zdravotnickou záchrannou službu (viz záznam o výjezdu ze dne 26. 6. 2017, dle kterého nebylo shledáno žádné vážné onemocnění, doporučena jen návštěva ošetřujícího lékaře), a že v průběhu července 2017 byl hospitalizován po pádu v nemocnici a také ambulantně ošetřen (zpráva MUDr. ■■■ ze dne 3. 7. 2017 z Nemocnice Jablonec nad Nisou, zpráva ze dne 17. 7. 2017 MUDr. RNDr. ■■■, Ph., z Krajské nemocnice Liberec, a.s.), ovšem ani tyto lékařské nálezy neprokazují, že tvrzenými zdravotními komplikacemi žalobce skutečně trpěl také dne 1. 6. 2017 v intenzitě zabraňující mu splnit povinnosti uchazeče o zaměstnání. Žalovaný nedobrá zdravotní stav žalobce nijak nezlehčoval, pouze logicky na podkladě obsahu předložených lékařských zpráv konstatoval, ani tyto lékařské zprávy se nevztahují ke stanovenému termínu dne 1. 6. 2017 a nebylo tudíž prokázáno, že by se žalobce právě v termínu předmětného jednání na úřadu práce nacházel v takovém zdravotním stavu, který by mu znemožnil osobní jednání na úřadu práce, nebyla prokázána příčinná souvislost mezi nesplněním povinnosti uchazeče o zaměstnání a zdravotním stavem žalobce. S tímto závěrem se soud plně ztotožňuje. Stejně pak hodnotí i lékařskou zprávu MUDr. ■■■ ze dne 6. 9. 2017, kterou doplnil dokazování. Lze dodat, že žalobcem předložené lékařské zprávy naopak dokumentují, že žalobce svůj momentální nepříznivý zdravotní stav řeší okamžitě, při dechových obtížích neváhá volat záchrannou zdravotní službu. Pokud by skutečně žalobce trpěl akutními zdravotními potížemi, jak je popisoval, i dne 1. 6. 2017 v ranních hodinách, měl být schopen je doložit lékařským posudkem.
16. Úřad práce a žalovaný tedy vycházeli ze správného závěru, že nebyly prokázány vážné důvody ve smyslu § 5 odst. 3 písm. c) bod 6 zákona o zaměstnanosti, které by žalobci bránily v poskytnutí součinnosti úřadu práce ve stanoveném termínu dne 1. 6. 2017. Rozhodnutí o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu dle § 30 odst. 2 písm. f) ve spojení s § 31 písm. c) zákona o zaměstnanosti byl vydáno v souladu se zákonem.

17. Z uvedených důvodů soud žalobu jako nedůvodnou zamítnul podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

18. Podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovaný náhradu nákladů řízení nežádal, ostatně mu žádné náklady přesahující rámec běžné činnosti správního orgánu nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Liberec dne 7. června 2018.

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně